

Galaxiile lacome

Galaxiile sunt colecții de sute de miliarde de stele. Dar știi că unele galaxii pot crește chiar și mai mari acaparând alte galaxii mai mici?

Astronomii au presupus asta de ceva timp, dar a fost foarte dificil de demonstrat. O dată ce o galaxie este asimilată, este aproape imposibil de a găsi vreo evidență că ea ar fi existat vreodată.

E ca și cum ai arunca apa dintr-o găleată într-un lac. Apa din găleată devine foarte repede parte din lac, nelăsând nicio urmă.

În același fel, stelele din galaxia mai mică se amestecă cu cele din galaxia mai mare devenind aproape imposibil de a spune care stele au aparținut inițial galaxiei inițiale.

Dar astronomii au venit acum cu o metodă destăpata de a observa acest fenomen. Ei se uită la norii de gaz și praf cosmic, numiți nebuloase planetare. Nebuloasele planetare sunt mai rare decât stelele și pot și observate mult mai ușor comparativ cu stelele individuale.

Acum, imaginează-ți din nou că arunci o găleată cu apă într-un lac. Dar de data asta apa este plină de noroi. Când apa ajunge în lac, încă mai pot fi observate bucăți de noroi mișcându-se de-a lungul valurilor de la suprafață.

Nebuloasa planetară acționează ca particulele de namol și formează valuri în timp ce porțiuni din galaxia mai mică se deplasează prin galaxia mai mare.

Această tehnică a fost folosită pentru a observa faimoasa galaxie gigant Messier 87. Astronomii au analizat peste 300 de nebuloase planetare din interiorul galaxiei și au aflat un secret ascuns. Acesta a înghițit o întregă galaxie spirală la un anumit moment de-a lungul ultimului miliar de ani!

COOL FACT

A încerca să analizezi o nebuloasă planetară în Messier 87 este ca și cum ai încerca să observi de pe Pământ un bec de 60 de wati aflat pe Venus.

More information about EU-UNAWA
Space Scoop: www.unawe.org/kids/